

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 9.

Fjerde Sessions tredje Samling.

Sjette Møde.

Onsdagen den 22 Juni.

(Forts.)

Finantsministeren (fortsat): Naar Sagen skulde frentnes nu, saa vilde den kun kunne komme til at omfatte 2 Paragraffer, hvoraf den ene betegner de ganske enkelte Hovedpunkter, som allerede nu kunde nævnes, af Jernbanelinien, og den anden nævner den finantstille Begrændsning, indenfor hvilken Regjeringen skulde kunne endeligen afflutte med Entrepreneurerne. Jeg troer vanskeligen, at et Lovforslag, angaaende denne Sag, nogenstunde vil blive af større Omfang end netop det her betegnede, men, hvis Sagen ikke allerede nu forelægges, saa haaber jeg, at det vil være muligt senere at forelægge langt udførligere Oplysninger, saaledes at Rigsdagen, om den end ikke i selve Ordene stiller bestemte Grændser for Regjeringen, dog i alt Fald ved det Materiale, som ledsager Lovforslaget, kan ansees at have udtalt en bestemte Mening om det hele Anlæg.

Mee: Jeg troer dog ikke, at det saa ganske kan indrømmes, hvad den høitærede Finantsminister bemærkede med Hensyn til den sjællandske Bane ligeoverfor den jydske Bane eller om den sjællandske Bane som Statsbane betragtet; thi, skal den have overordnet Betydning som Statsbane, maatte den være af en saadan Natur, at den, saa at sige, umiddelbart griber ind i Statens hele Communicationsvæsen, og det kan den efter sin naturlige Bessaffenhed, da Sjælland er en Ø, ikke blive. Den kan derfor for Communicationen kun faae en, om jeg maa udtrykke mig saaledes, affkaaren eller ialtsald begrændset Betydning. Et andet Anlæg, for at tage

et Exempel, er mere at betragte som et Anlæg, der har Bigtighed for hele Staten, nemlig Telegraphanlægget. Det sjællandske Jernbaneanlæg eller Communicationsforetagendet paa Sjælland bliver derimod væsentligt kun at betragte som et Foretagende af en mere provindsiel Natur. Naturligviis faaer det som et hvert lignende Foretagende med Hensyn til Communicationen ogsaa Betydning for Statens hele Communicationsvæsen; men dette bliver dog ikke overveiede, og jeg troer derfor, at det ikke er uden Føie, naar det er hystret, at man havde ventet at see et Anlæg, som det omhandlede, der omfatter Statens større Deel, flere samlede Provindser, at gives Fortrinet. Det var isvrigt kun for at imødegaae denne enkelte Øttring, at jeg tillod mig at begjære Ordet. Med Hensyn til selve dette reiste Spørgsmaal forekommer det mig, at der er en Kjerne deri, som egentlig ikke er blevet berørt, ialtsald ikke fuldstændigt berørt eller udtomt i det Svar, som er fremkommet fra Ministeriet. Det er allerede af Forespørgeren erkjendt, at det vilde være vanskeligt, ja, saa at sige, umuligt for Rigsdagen at indlade sig paa at bestemme Retningen af den eventuelle Bane igjennem Jylland eller Forlængelse af den fiesvigske Bane til Jylland, og til denne Erkjendelse slutter jeg mig for mit Vedkommende. Den høitærede Indenrigsminister berørte i sit Svar egentlig kun den tekniske Undersøgelse, som den, hvormed Regjeringen hidtil havde bestaet sig, men hvori der endnu stod Afskilligt tilbage, og gjorde opmærksom paa, at, førend denne var tilendebragt, vilde Regjeringen ikke see sig istand til at tage endelig Bestemmelse om et Lovforslag eller forelægge et saadant paa Rigsdagen. Hovedspørgsmaalet forekommer mig imidlertid at være